

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

Рок V.

Нови Сад, петак 5. Октобра 1928.

Ч. 38 (196)

Пре нашу чесц.

Зос величким одушевљенством и сцелосцу започали зме видавац нашо Руски Новини. Без капитала и свидоми, же нам стоя на драже вељки препрятствија. Шацку нашу надмо покладали зме до нашого народу и до свидомих наших претплатникох. И лем так, же наш руски народ порозумел важносц и значене својих новинах могли зме ћешљиво витримац поплини штири роки. През тот час нашо новини, ишли за тим, же би видоволели современим потребом нашого народу. Отвзрали вони Јому непознати сокровища науки и розшириошли хоризонт Јого знанја. През новини упознали Русине у Југославији и други народи а найбажней нашо браца на сиверу. Вони же чудовали нашей злоги, нашей жилавосци и нашей појнертвовиности. Писали о нас и давали нам чесц. И наше заслужује чесц така гаросточка народу, котри ће беће до так важнай роботи и витрима у неј.

Русини! Чи тераз по штирох рокох, кед у главним прешли уж шицки препрятствија нашей народнай роботи, кед нашо културни змагања вошли до најлеништей колији, кед вонише чекају вељ народни должностни и потреби, чи тераз да станеме на штред драги? А прецо? Пре сто динари рочнай претплати! Не! и заш не! Наша народна чесц је допуши нам, да до тога приде. Нам Русином, котрих Бог обдарел зос шицким материјалним добром, не ћеме буџ чешка жадна жерта, по ю покладаме на олтар просвети. Цо даваме себе даваме и дзејдом нашим. Кед купиме у жида платна, кафи лсбо цукру мушкине му шорово илацији. Кед пожнитиме певези мушкине поврација гу тому и зос грубим процентом. Кед појдаме роботијка мушкиног такој и појтенко вилација. А то шиције прето, бо так мушки буџ, так захтева спрavedливосц. Ал кед треба новинку плацији, теди чекаме аж до краја рока. През цали даклем рок задармо читаме. Чи сијеме буџ спрavedливши гу жида, поштеноши гу роботијка ик гу својим новином? Не! Совини каждому претплатникоји гутори, же длуство треба вимирнији.

Претплатници и должностни, зос уплаченем вашого длуства зачуваје чесц вашу и чесц руского народу. Чи ви зос свою недзбалоску будеце гробаре својих новинах? Увидиме тога мештца.

Редакција.

Вихода раз у тижњу.

Цена на цели рок 100 динари.
На 4, рока 50 динари.
За Америку 4 долари на рок.

Рукописи и други писма треба посыпати на адресу:
"РУСКИ НОВИНИ" НОВИ САД
Бојовачка улица број 2.

Платити на РУСКЕ - НАРОДНЕ ПРОСВИТИЋИ ДРУЖСТВО, РУСКИ КРСТУР (Бачка).

У нашим отечеству

Полит. положение. Главни одбор радикалије партије отримао својо заседање. Очекивало је, же ће одвошенија медии радикалији пречисца, и же ће Вукичевића виклони зос партији. Медијим од шицког инач. Добре же викадзељи а већ же шицки помирели. За председателя партије избрали Ацу Станојевића, котри и до тераз бул глава, а радикали послачи, когрим председатељ В. Вукачевић одобрели виберању.

У самеј влади пришло до несогласија пре уредење аграрних одношенија у Далматији. Дајдин министри вијављују, же дајо оставку, кед же тог вопрос ик ушори. На тим бије могло присец и до кризи целеј влади.

Нова железница отворена в недзелю медии Београдом и Обреновцом. Вона вакна и прето, бо вакже најкратшим способом Београд зос морбом.

По 10 рокох власени злодїј Василь Кнежевић у Београду. Вон бул обудзени на 10 роки цемпаци и одшедаје у Лепотлави 7 роки. Веџ сецкол 1918 року и до тега је криј пред полицији, док не алатеци.

Подпален швекра. У бачким вадале Пивнице С. Сувак жив у звади зос својим швекром С. Напом, бо го исела захабела и пошла назад гу олови. Оцеј ју не сцел пущици назад, да је зос мужком, а жеј Сувак, же би не вимесел швекрови подпалел Јого хлів и сламу. Понеже же сам припознал, заварти у Сомборе.

Просветне дружество св. Српнице у Загребу слави својо 60 рочнију дјействања. През 60 роки видало

друштво 1 милион 103.000 примирникох својих кљишкох. Вон ма 70.000 членох. Яки красни приклад и за нас.

Залала шејкем рају, да ће шицки тајни знају. Так сеари народна присловија. Ишце за часох, кед Австројијици заважали Србију једен австројијски наредник на розказ майора Прохаскија закопал живе дасције до жени. Цала фамелija лежала у хижи позабивана лем једно малке днејко у колиски остало у живоце. Нареднијији мене Лукич. И вон, кед видел, же за готој својој жандарске пјело будас покарани ик о 14 роки сецкол до Францускеј, и о њим је ніч не зна.

Зараждливи хороти. У последњих часох на већиј местах појавел је тифус, котри у већим случајима бул и опасни. Медијим тифус престал а пришли морови. У Новим Саду медии дзејци сст и чако хорих а и мртвих.

Источник гасох. При варону Сиску вартали глубоку артејску студију. Кед пришли на 140 метери глубоку дасдиним роботпјеком пришло недобре. Једен од тих запале ширку и настала експлозија и оген. Зос жени вихода гаси, котри виде више горја.

Вистава статку. Скупштина бачкай обласци одредила, да ће отрима вистава статку у среју Тополским. Пре то одредила 20.000 динар награди тим газдом, котрих најлепши статок отховали. Вистава будаје у Фекетичу 28. октобра, Байши 4 нов., Хедшу 11 нов., Пачијру 18 нов., Сејијчу 20 нов., у Бачкай Тополи 2 децембра.

Претплацује је на „РУСКИ НОВИНИ“

Зос живота Русинох у Галичині.

У Галичині пасл народ чимраа баржей прошвицувше і става на своє власні ноги. Примир подаваю новою новинкою „Нова Зоря“ зос Львова, як єден валал Грабовоц (Богородчани) змагал ше у просвіти и начинна жити у організації своїм власним животом. У тим валале главну організаційну роботу веди папоцец. Його задача єст зробити селянох незалежними од Жидох. Зато вони и основал у валале кооперативу (занадругу) у котрой може шницко добиц. Ніхто з Грабовоца не ходи до варошу, бо у кооперативі може купицшицко тунише и лепше, як у варошних крамах (дугтянох).

Да позбера младеч, легіньох и девічатах, да ще можу вони пристойно по-забавиц, забудовати тот папоцец красни народни ром, у котрим єст бібліотека з добрими, поучими книжками и сала за представляння. На св. ап. Петра одбуло ще представлення „Найличка“, а відтак вечериці (танец). Присутні писусв. же младеч, легіні и девічата, барж пристойно тисконо-

десли. За време забави може було добиц и закуску, дацо засіц а єд піца було лем пиво (паленка забранета). Пред полнощю забава ше скончела и младеж країні пошла дому.

Пред 30 роками у тим валале бул качмар „Цудьо“, котри зліготовал імені веци лем 30 (трицец) штредні господарства пре паленку. Богу слава, тераз того уж нет, бо папоцец освідомел людзох.

У истим валале су и шестон Служебниці, котри ведає двоцінську школу (захоронку — оводу). Кажде рано розходза ще шестри по валале (т. ест іх 6), кожда на свої призначени шори забераю дзеци на цали десь до захоронки. Мачцери віду в полю до роботи и не стараю ще за дзеци. Шестри рано іх забераю, вечаром одходза дому. Барж країні виплатра, кед шестра окружена малими дзецими водзи того дробне дружтво. Дзеци кождого, котри стретні на драже, поздравляю зос словами: Слава Ісусу Христу.

К.

Київ — мертві вароші.

„Руское Время“ новини, що виходжа у Париж, умисцело статню єдного політичного ділателя, котри бул тайно відавано у Кісієу. Вони пише, же Київ постал под більшевицку владу мертві

вароші. Цалі кварти зруйновані за време громадянської війни, и испака лежа у розпадіох. Зос Печерської Лаври болішевики направили музей. Число жительських Києва зменьшало ще

на половку як було перед революцією. Цали живот и приватних особах і чиновників под оштром допатрунком Чреавічайки (Главної Політичної Управи). Живот у Києву барж драги. 1 кг. колбаси конята 2 рублі (1 доллар), 1 л. млека 1 рубель, 1 жемічка 15 копійок (6 динари). Хлопски шмати зос найгоршої матері 300 рублі (150 долари або 8400 динари), най slabishii цилели 20 рублі (10 долари або 560 динари) ци-

пели зос заграніци спровадзени 70 рублі. Женски шмати и обуй ище драгши. Зато пре велику драготи людзе ще облекаю як живі.

Но и там су таки людзе, котри себе можу дозволіц на загранічну робу и шампанськи вина. То су більшевицькі велможи, котри мають свій магазин (великі дутяя), дзе купую драги шмати и при шампанську забавляю ще. — Ето „щесце“ у більшевицьким „раю“. К.

Широм світа

Страховита бури тирала 36 година над островом Порторико и знищела цалком варош Сан Жуан. Найвищі палати буря однесла ягод чирко. Вельо людів нацло свою имперію. Так исто у французьких Антилах буря розвалила цали варош Поант Тітір.

Карало и кральо. Наймладший син англійського краля Юрій, котри служи як поручник восьмій морнарки муші одшедзиц мешац дні арешту, бо бул як офіцер влавени у пижнім дружгве.

Злодіє у Парижу. Польським вілачела організацію злодійох, котри крадли по богатих хижкох драгоценів українця. Банда нее состояла на жаль зос самих югославів, гражданох а вовзі ю Младен Чорич.

Грецескі наша держава веду ушориц же-

дисобін одношення. Прето гречески предсідатель Венізелос пришол до Београду, же би ще догвариц зос нашим міністром. Греческа зробила уж пакт зос Італію, па ще дума, же у тим пакту єст дацо и прошив Югославії и прето Греком' не барж мож вериц.

Вельки глад на Україні. По вистох, котри приходза з Русії на Україні настал вельки глад. Жатва ще не удала так мік очековало. Веци як 300.000 особин нема що жесц. Гу тому у дасдних країах настали авойніцтва, прошив котрих и саме войско слабе.

Лимонадова ріка. У югней Америки на границі держави Чиле и Аргентина єст вельо цеплих источниках, котри ще зліваю до ріки Ріо Атрито. Путніці тваря, же смак тей води таки як мати лимунада. И

числени стриберни гвозді як бистро кліпкаю у безкошчним белавим небе... Так то ище каждого лета було, кед сом при своїх ноголі фаскельо кратки тижні прежиц...

Жимську красу свого родного места не памстам, бо сом млади и мали на цудзину пошод, а уж дванадцять років през жиму у цудзини пребиваам.

Краса и шумна далеска цудзана! Людае златного шерца тримаю ме як свого и дзеля зо мну шицки свій добра. А гу тому мідак братами сом Українцами — у нашій дакедишній дідовщині... Вона мі тераз цудзана. Кед подумам на свій родні место, шерцо мі трепе од радосци и любови гу ньому а око ще мі зос сливу заліва. Пред собу видам шицки места, котри мі святы, що су у такій ускрій авязи з моїм жицом.

ФЕЛЬТОН

Родимий краю —
село родиме...

Зос сиверу подувкув хладни вінчик. Єщенський час. Віндан жовтого по жемі наростресане. Лісце вікна часд уж опадало и покрило жем зос таркастими фарбами. Кед на нього попатрим — приходза мі на розум, стишкі сінного сербского писателя: „... и кед остатні лісток спадне на жем, будзе доткани красни чилим (телих)“.

Якошнік ще мі привідауге, же ще мі думки з хмарами до драги вжали; привідауге мі ще, же а віма ліца на юг до краю, при котрим ще Дунай зос Гису облає. Медай віма ровна, широка Бачка, котра ще прелівала влеще у златним житу. А на шерцу тей Бачкей моє родне место:

Влеще зосо шицко булло у железній шмати. Древа квитли на широки и у заградах и по дворах, а по подіїх у хладку бавели ще дзеци з маччиками. Вожели праху на палервих кочкох и шелмали прутовою коні. А помедзі ціх кюччели кючочки з розширеніма криллами и брансли своїм дробни курчата од заблажених качатох, що кожди час зос блати гу телички єссц прибеговали. — Буйни живот квитнул у валале под нашмечним цеплім слуничком. Млади народ валал оживівовал и вони бул єдини, предо не владала мертві циха у нім.

Старши пошли робиц по полюх як кед ще розвиду вредни: ичоли по квіткох збирац мед до копиці... Аж кед ще слухоц дас на єдного хлопа зонілісло

наисце, найфінішу ліму-
наду мож в'ори тей рики
зробиць, кед че положи до
ней кус цукру.

*** Вельке множество осох** спущело ще у дав-
них крайях немецькій дес-
кави. Вони так поджобали
людзі, як біл особи умар-
ли. Народ ще их не може
ментоваць.

Ориєнт-експрес збіл-
ше зос єдним терховим во-
зом місця Пловдивом і Со-
фію у Булгарській. Єст ве-
лько раністих і мертвих.

Польська і Румунія.
До Букрашту пришол поль-

ски генерал Пілсудський і
тримал засідання зос ру-
мунським міністром. Румунія
опомнила Пілсудського,
да ще не сирня гелюв од-
више зос Мадярску, бо Ру-
мунія не може уходити до
жадного союзу, у котрим
би була Мадярска.

Занимлива книжка.
У Парижу вийшла єдна кни-
жка, котру написали ведно
французьки маршали Фош і
Жофр, немецький генерал Лу-
дендорф і бувши наслідник
немецького престола. У кни-
жці є описание битки на
Марні місця Французами і
Немцями 1914—1918. року.

Зос наших валадож

Дюрдьов.

Кирабай: красна єшенська
хвиля погодовала, же ще
наші кирабай одбули у крас-
ним і веселим духу. Госдох
було зос шицьких стратох
десц. Церква була цілком
полні побожного народу,
хтори пришол не лем да
щеш розашелі, але і Преч.
Діви Марії помодлі. Тор-
жествену Службу Божу от-
римал мистни парох зос
прошвиду а при Службі
азистириали румунські греко-
катол. парох Іоак Краю-
ван зес Ялкового Мосту
зос Банату і як дяків бул
римо-катол. парох зос Пет-
роварадину. Стефан Яло-
ваць, хтори брза любі нам
руські обряди і народ. Од
одличних госіюв бул і п.
Др. Рибар народни посланик.

Зато ще мої думки зос
хмарами здружую, а кожда
хмарка поздрави ми ноши
до родного места.

Ог, не лєтайце хмарі так
нагло, най вам цо всієї
повесці можем! Кед на юг
дойдеце, над жем, що ю
Дунай зос Тису обляя,
станьце дакус і поздравце
од цирого ширца мої род-
не место. А поздравце за-
старану мою мацер, виста-
того од роботи отца, бра-
тох моїх шицьких широм і
едину мою шестру. И по-
ведце шицьким широм: Гоч
да ще сто роки жиць маж
у цудзиці, своїй родній ме-
сто бим не забул. — Гоч
да ту у злату плівам, да
же ту на руках ноша. и
мої живот украсую в най-
вибранішими писнями і слад-
осцями, я би их лем лю-
блел як приятельські і бла-
годарні бим им бул, а ні-
гда би ми не могли пови-
риваць зос першох чувств, і
що их ноши у себе гу мо-

Наші покойники:

1. Тих дньох умерла у па-
шим валале ч. гд. **Мария**
Мункачи родз. Колошний
у 72. р. живота. Покойна
була у валаде відома як
чесна і побожна ісени і
давала добрий примир прав-
ого християнського живота.

2. 26. септембра умерла
по краткій хороти ч.
гайдня **Слена Сабо** Дайко
родз. Новта, жена нашого
просвітного роботника ври-
ятеля Янка Сабо Дайко у
48. р. живота Покойниця
одликова ще як добра і
роботна жена і уживала
почитоване цілого нашого
валаду. Прето була і випро-
ваджена зосібира вельку участ-
ну народу до своєго одно-
чинку на обіцяне воскресіння у
слави царства небесного.

Йому родному месту і ло-
бову ту родному месту при-
несіть на себе! — Так ви-
звавце, шиши хмарі, мой
родний край і родиме мо-
йо место. А кед вас за-
тади витор занесе, і од
вас дасдна ми-з родного
места даяки спомен озда
принесе.

А тераз лєтце, хмарі, як
можеце, кед ще скорей по-
врацице; ваш зам дацо по-
вем, та там дома знац да-
це...

М. Федоренко.

Вельки гад.

Хто исчитал єщи о вель-
ким гаду, хтори у мокрих
лесах цеплих крайях Аф-
рики і южній Америки пре-
тримув ще, тому оишем
того велького гада. Вирощені
таки як єдно глатко ядово
дерево, і до 19 метри длу-
гоці. А яка велька моц
находзи ще у тим злим жи-

3. 29. септембра умер
пайстарши чоловек у нашим
валале **Михаїл Кіш Верпец**
у 92 року свого живота.
Покойни дідо Верпец бул
живи исторія готово ця-
лого століття. Як катона
войовал із ціли сідем років
на болотах таліянських,
французьких, пруских і дан-
ських. Служел і у кральої
гарди. Весь раз іриповедал
як пешошил зос Венеції
аїк до Лембергу і оттам
опет до Данській так исто-
жес полним „аустристаном“. Дідо нігда у живоце не бул
хори а і у своїй велькій
старосці бул вже свіжки,
присебин і зос розаулюм і
зос бешеду аїк до остатньо-
го часу юре притомни. Прави
руськи кореняк! Паноцец ще
зос сердечку бенеду на хо-
ваню однітал од покойни-
ка бо вон захабел у валал-
е красни примир правого
руського християнського же-
вота, за хтори примирю-
ти требало, да ми шицьки
Руснаци пойдаеме. Нашим
мілім покойником модіме
од Господа Бога блаженое
упокіюнис і вічну памят.

Лев Толстой.

Того року славел півт-
сотни роковини рождення
велького писателя росій-
ській жемі **Льва Толстого**.
Вон у своїх писаньох пред-
ставел живот Русів таким
яки тот живот на справді
є. Пасивосць і душевана, а-
пархія, нездатносць і небо-
хота за кожду діяльнісць,
і далей і неприятельськи
став Русів проци зацнай-

европейской культури. Тол-
стой у своїх сочиненійох
вивішевал мужиків то є па-
растох-хліборобів. Вон і сам
поясал жиць як пааст-
хлібороб, хоч бул граф і
мал вельки маєтки. Вон і
других повуковал, да так
живо. Вон себе вжал, як
жинкіти идеал жиць по про-
сту, без вельких потребох,
живот провадиц у одрека-

вацо зос зубами коло себе.
Іо гад поокрудал ще коло
тигриша, видавиг то за собу
до воздуху, а тириш зос
шицьку силу руцал ще, да
ше вишилбодза зос пискох
страшного неприятеля.

Но шицько будо даремно.
Гад спущело го па ново на
жем, окрудел ще коло п'ю-
го єщи лепше і так го
сциснул, же дихнуц не мо-
гол. Потім винулцем хри-
бет зос пискох і зграбел
за главу, і страшно ю поч-
ал грисц, таргац, на конец
цалу ю зграбел і нука до
пискох, так же ю ніч не
було видно, лем окрутне
туле ричане було чуц. Жи-
лави живот тигриша исцел
вигасиц, і вже змагал ще
на ноги, же би вельку терху
зос себе могол вошмарци,
але гад вже готу жемі при-
цискал. Теди ловаре, хто-
ри булі скріти за деревами,
обачел, же гад насилу єще
тигриша задавиг. Цо ще не
удало зос опасітма обру-

На предай!

Ілова панська хижка на пай-
гайнішими месце у Мі-
клушевцю зос великом дут-
тяном, а вельку тарговину
вшелляких алкохолів, втар-
говину зарном, а а вельку
месарню. Вельхапатосирили
двор, па дворе висадили
парк, у єдним краю лядов-
ня по американським систе-
му; вельки чардан зос ма-
гацином за 30 вагони зарна,
хлів за 20 філати статку,
шоли за 10 кочи, под хижку
вельки цва пивниці, при хи-
жи велька заграда, шицьки
хижі патосирили і відні-
мироване зос саму цеглу. У
истей хижі парна купка,
шицько без конкуренції а
блізко до жолезніци.

Падалей-яредавам 10 юнта
першій класи орачей жемі
блізко валала у єдним фа-
лаце.

Оабильни купци лай ще
позволую на:

Дюру Бесермікі,
Міклушевци
при Вуковаре, Срем.

ю од уживању и приемношћу животних. Але з тога никому не било хасну.

О Толстоју јест вељо проповетки, франти. Ето једна:

На старосц почал је Толстой учиц шевствна (шустерска). Каждога дна приходел га њему майстор шевски и у посебнен хижи Толстой је учел шустерски занат. Једнога дна кад Толстой прибивал до подошкана колике, пришол једен познати приятель. Толстой је такој похвалел, же јак вон зна добре колике забивац. То не так чежко — одпредел приятель. Толстой грави: Попробуйце. И вони је обидвоме поједнали под условијем, же да јаки забити кольчок, котри приятель забис, выплачи Толстой Јому 1 рубель, а за јаки вламани вон 10 копијки. Теди приятель вјакал ципелу и платок и осем кольчека вламал једен за другим, и ан једнога не забил.

Теди у олицим иницију Толстоју выплацел Јого приятель 80 копейки.

Толстой занамад је бара зос културу восточних народох, јак: Индийцох, Японциох, Кинсаох и бара туку културу ценсл. Но једнога раза дојнал Толстой пристре искуство. Јого нашике вели два японски искуственици, високо учене людзе. У бешеди зашли Японци на японски народни писні и твердели, же японски писні су барн музикални. На доказајаја почали шивац. Толстой и Јого фамелия почали слушац уважно. Но јаке було јих счудоване, кад једен Японец зачагнула страшно високо а веџка други и обида почали ишицаја презнос. Толстой и Јого фамелия не могли же стражмац и почали јесе бара ретатац. Но Японци је не увредаја и гјарели, же је Толстой и фамелия не розумя на японских писњох.

Мудри виречења о човеку.

Луканы човек, ишак у јаком човеку лукавога, а то и примира, же је не поправи. Гугори је: „Хто јаки, дума же и јаки таки“.

Човек себе знатија вељо жада, а ишак лем мало треба. Кад прајде гранјку, веџа угодне постава најгодим.

Јаки човек ишак је свому отечству и јакому народу. Вон јунин у јакима роботи дај јакому отечству и народу, шаку појшту ума и души своје.

Чами, то је удало зос писаками, у хторих цала глаја и карк аж по предије ноги јицико нука було, и тигриша задавел.

Јак тигриш уж не рушаје, пооткрудал је зљово гад, прицаг го ту дресьу, вицаг горе главу и пооткрудал је коло његово и дресьу и дајраз тријаз посдискал так, же у њим ребра и косци пукале, поламале је. По тим открупел је, напросдел забитога тигриша, онцијаја го зос шлјуну, же би бул шлјески, подложел споднија клајачку под главу тигриша и почал го цалога лјгац. Ловаре вицели, јак прелјунул помали цалога тигриша, јак је розајаја градо гадово и јак скријаја у цискох цали тигриш. Видно було, же и већшоја жвира јак тигриш могол би поелјунуц. Јак уж јицико прешло, звичарело

Кад је човек чувствује слабим, веџа почима упрекосција, а упрекосција ишајак јакији сили, але слабосци.

Човек највећеја, котри не зна дома шер проваџија, сдеа би там и у тим шор проваџија, до чого је не разуми. Од такога је пуман!

Човек је јак тот хрибак у пристијаја: узагнула је до јакији, а веџа најкајаја дајо лјапија, прешаја до ореху... Зло: Веџа глјагаја јици лопаше, зошол до хригу, и там је змијел...

Човек и ловаре сложијо пошлијаја, бо запад, же онкартија гад зашиши и не руши је до тијака зос места.

Други длань на тим истим месце нашлија гада, дзе заспал, у таким глјобоким сну, же ан је не макнул, аж кад го зос обухом по глави вдерел. Роабил му главу но и так је руцал, требало му гатор подрезац. По тим розпарал му скору аж по хвост и одарл. И тигриша винјал зос черева цалого. И тога скору умиле, одарл, висушел, от чогоја јакија красну фарбу назад достала.

Африканци гаторја, же у глјобоких лесох јест и таки вељко гади, хтори и лева па и вола надвладају и аадаваја,

Самуил Скубан.

Читайце „РУСКИ НОВИНИ“

Чловек теди траци падаремно час, кед сама себе парика. Кедши хваддо, а ти подијаш геройски идеје, а кад ошија млаток, бих шакено и моцко, у тим пе сестој борба за живот.

Чловек зос попија кишеньку исока највећија вредан, бо пёнаж вишко у јакомајија дукатом и грабежливим вику. Красота, шко-

ловансци, мудрост, чесност, највредан јашка јић, Хто ма, тога с је Мудри, и добри, и чесни. Прето чувай пепож, бо на худобу и рак давија ногу.

Котрија чловек јоши у вири, тога је модни и у мораду; бо даје вири ту је на перним месту морад, и други чесисти.

Шветочни Отпочивок

Недеља 18.

ЕВАНГ. ОД ЛУКИ

ГЛ. V. ЗАЧ. 17.

„Изади је жена, эко виже грешен јеси аз“.

Чловек таки, же кад осети близко при себи силу десница божју, дораз је до першох и кас за грихи своје. То природна ствар, да је чловек чувствује пред Богом гришником. Так појробел и чесни, ревни апостол Петро. Чим увицел чудо Христово, — ловитву риби, — такој кричи: „Грешен јеси аз“. Благо тебе апостолу Петре, бо ји зачувал чисту, праву совисц у себи, и не дал ји, да с цемнота, страсти зведу на кригу драгу! Келјо јест бидни душох, јо су полни грихов, а несцу то признац и обачија, бо им шерца зараженши грихами и вшелјакима гришними похвтама. Не лем слабосци и цемнота нашега духа и разума можу свесц нашу совисц на кригу драгу, але то робја и грешнија страсци нашега шерра.

Док чловек чисти и невини, дотда му не так легко преступија заповид божју; але кад је чловек одважел врјобија безаконие раз дваја, и вељо раз, теди, му уж постало лсгчайше робија грихи, и Јого погубене шерци винашља тислаји вигварки за безаконис.

Нашо претплатници

Обновели претплату следујући п. п.:

Янко Гербут Пижуревца,	за 1928/29. р.	100 дил.
Осиф Бучко, месар, Коцур	за 1928 р.	100 "
Дюра Данчио, Беркасово	" "	100 "
Јанко Гербут, Р. К. 1041	" "	100 "
Анари Арвай, Ст. Вербас	" "	100 "
Дюра Салаг, 496. Р. К.	" "	100 "
Михал Джуня, 496 Р. К.	" "	100 "

ТАРИОВИНА

Жито Дин. 245—247—	Овес	215—220—
Кукурида " 300—302—	Раж	290—295—
Жрец " 280—285—	Отруби	210—220—
	Пасуља	580—600—
	Мука О.	375—385—